

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeers.
Alle toezending van brieven, aankondigen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 maanden van staal, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 50 centime.
De aankondigingen, per denkregel, 15 centime.
De rekeningen, per denkregel, 25 centime.

TONGEREN, DEN 5 JANUARIJ.

NIEUWJAARSGIFTEN AAN PIUS IX.

Wij verzoeken nogmaals de personen die zouden verlangen den Paus ter hulp te komen door middel der nieuwjaarsgiften; ons hunne onderschrijvingen te doen toekomen. Alle giften, groot of klein, worden met dank aan genomen. De personen die niet verlangen gekend te worden, kunnen verzeerd zijn dat hunne namen niet zullen openbaar gemaakt worden.

Wij hebben deze week weder aanzienlijke giften voor dit uitmunten goede werk ontvangen, die wij hier mededeelen.

Bedrag der eerste lijst.	fr. 257,00
Mevr. wed. Schetzen.	50,00
M. L. Perreau, advocaat.	20,00
Onbekend.	50,00
Elisabeth Glaslouwens, dienstmeid te Vechmael.	1,00
M. Vandeyck, pastoor te Bixingen.	10,00
M. Vandervelpen, pastoor te Berg.	50,00
Elisabeth Nys, dienstmeid.	2,00
M. Bonjour, pastoor te Rosmeer.	10,00
M. Degarnier, » te Overrepen.	5,00
M. Brouwers, » te Herstappe.	20,00
M. Luyen, » te Neerrepen.	7,00
M. Meyers, » te Bommershoven.	10,00
M. Jacobs, diensmeid.	1,00
Helena D'Huys, dienstmeid.	2,00
Margaretha Vraeken, dienstmeid.	1,00
M. Cosmas Paques, schepen te Mall.	2,50
M. François De Fastré, apotheker te Tongeren en Xej. Flora De Fastré.	4,00
M. en Mevr. Meis.	50,00
M. Victor Larinne.	5,00
Zijne kinderere.	2,00
Elisabeth Berden, dienstmeid.	1,00
Totaal.	540,50

Nieuwjaar 1867.

Daar is alweer een oud jaar voorbij geslenderd; men heeft zich wederom verleden dingsdag zalig nieuwjaar gewenscht, en een spelder nieuw jaar is sedert vier dagen begonnen. Ik maak maar eene wensch, dat is dat het jaar 1866 nooit meer terug komt en dat het jaar 1867 beter zijne functie volbrengt als zijn voorganger.

Het is niet dat de Postrijder in 1866 te gade gehad heeft over den slechten tijd. God dank, de bijval dien hij door geheel de provincie gevonden heeft, maakt dat hij niet

voor de toekomst te vreezen heeft. Maar het is niettemin waar dat het jaar 1866 onder de noodlottigste jaren van de gansche eeuw mag geteld worden. Al wat de kwaadste geest kan uitvinden is ons gedurende dat vermaledijl jaar overkomen. Oorlog, geld crisis, cholera, runderpest, wie weet wat nog al!

Daar staat nu het jaar 1867 voor onze deur en mij dunkt dat wij niets beters te doen hebben dan de verleden miseries te vergeten en ons best te doen om het jaar 1867 in blijdschap en tevredenheid door te brengen. Want gij moet weten, vriend lezer, dat het negen en negentig keeren op honderd iemands eigen schuld is van ongelukkig te zijn. Wanneer de Postrijder den wensch uitdrukt van u in het jaar 1867 gelukkig te zien, dan doet hij niet een van die wenschen die afhangen van duizend wisselvalligheden tegen dewelke de mensch ontpand is. Wie ongelukkig is, die is het gemeenlijk door zijne schuld; hij is het omdat hij het onfeilbaar middel verwaarloost om zijn geluk te verzekeren. Iedereen kan geene rijkdommen bezitten, maar de rijkdom is het niet die het geluk mede brengt. Veel te dikwijls ziet men den rijken met gebukt hoofd voorbij gaan, terwijl de arme operknecht lustig zijn deuntje zingt.

Het geluk komt uit het goed geweten, uit de voldoening die men vindt in het volbrengen van eene plicht, uit die inwendige stem die u zegt dat gij de hand op het hart kunt leggen en dat gij u voor God en de menschen niets te verwijten hebt. Er is niemand die zich dat geluk niet zelve kan geven.

Gij die klaagt over den ongelukkigen tijd, gij die onder den tegenspoed het hoofd laat zinken, neemt voorbeeld aan paus Pius IX die, verlaten door al zijne verdedigers en bedreigd door al zijne vijanden, koelbloedig en geheel gerust zijne oogen ten hemel slaat. Ziedaar het levend voorbeeld der ware gelatenheid en overgeving in zijn lot.

Wie zich te vrede kan stellen met zijn lot en zijnen plicht doen in alle omstandigheden, dat is de ware gelukkige man. Dat is het geluk dat ik aan mijne lezers wensch; het overige komt van zelf na.

Koeljenmarkt en runderpest.

Met spijt moeten wij aankondigen dat er weinig hoop bestaat om binnen kort de koeljenmarkten te zien herstellen. De runderpest doet nieuwen voortgang vooral sedert dat de beesten op stal staan. De tijdingen uit Holland zijn bedroevend. Langs de voornaamste ijzeren wegen, ziet men overal staken geplant waarop in groote letters het woord *Runderpest* te lezen staat. Dit woord dat daar als eene waarschu-

wing staat, wil zeggen dat de veeziekte in de nabijge pachtboeven heerscht en dat men zich moet wachten van het vee omtrent dezen afgesloten grond te laten naderen. Van afstand tot afstand ziet men patrouillen van voet en paardenvolk het hoofd bukkende onder den aanhoudeligen regen, die de weidens in moerassen en vijvers veranderd heeft. De landbouwer die voor zijne oogen den voortgang eener kwaal ziet tegen dewelke de wetenschap der menschen machteloos is, de landbouwer geeft geloof aan een hoope ongerijnde geneesmiddelen die geen ander gevolg hebben dan hem meer en meer te overtuigen dat er geen remedie tegen de kwaal bestaat.

De toeneming der veeplag heeft niet alleen voor gevolg van den landbouwer zijne stallen te ledigen; zij is nog oorzaak dat er niet kan gedacht worden aan het herstellen der koeljenmarkten en onder dit oogpunt is de ramp misschien nog het noodlottigste.

Het jaar 1866 is een jaar van ongeluk en rampspoed geweest. Hopen wij dat het jaar dat pas geopend is, de rampen van zijnen voorganger zal herstellen, dat de runderpest in 1867 moge uit Europa verdwijnen en dat onze oude en bloeiende koeljenmarkt zijnen vorigen glans en roem moge terug krijgen.

Gelukwensching aan Z. H. den Paus.

Men schrijft uit Rome aan de *Gazette de France*:

« De H. Vader heeft, ter gelegenheid van zijn naamfeest en insgelijks van nieuwjaar, betwélf men aldus eenige dagen vervoerd heeft, al de officieren van het pauselijke leger in het Vatikaan ontvangen.

« Het korps officieren was in de groote troonzaal vereend, toen de Paus dezelve des middags binnentrad, voorafgegaan van zijne kamerlingen, den senateur van Rome en vercheidene kardinalen. Toen Pius IX bij zijnen troon gekomen was, is generaal Kozler, pro-minister der wapenen, hem genaderd en wenschte den H. Vader, in den naam van het gansche leger, een gelukkig nieuwjaar, terwijl hij hem terzelfder tijd van zijne verkleefdheid en getrouwheid verzekerde.

« Alstoen bedankte de Paus, met die heldere en vaste stem, welke al die hem gehoord hebben zich zullen herinneren, den generaal voor de bewijzen van genegenheid, welke hij hem in den naam van het gansche leger gaf, en ging voort in de volgende bewoordingen: « Ik heb onlangs in een dagblad, aan de » leugen gewoon, gelezen, dat het pauselijke » leger de gelegenheid en de oorzaak zou zijn » van wanorders, welke er in deze stad zou » den uitbersten, door de bevolking tegen

« hetzelve aan te stoken. Doch ik weet dat » het eene lastering is, gedaan door kwaad- » sprekers; want vooreerst ik ken de romein- » sche bevolking, ik weet dat zij rustig is en » verkleeft aan den apostolijken Stoel; zij is » wezentlijk pauselijk (*pauisfein*), en van een » anderen kant ken ik het leger. »

« Hier deed de H. Vader eenige raadgevingen en noodigde hij het leger uit welwillend jegens allen te zijn.

« Doch men moet terzelfder tijd waakzaam » zijn en zich op zijne hoede houden. Inder- » daad, over acht-en veertig uren heb ik eenen » brief gelezen, gezonden door eenen man » die beweert op eenen grond van vrijheid te » zijn, aan eenen zijner uitzendingen, welke » zich in deze stad, den zetel der rechtveer- » digheid, waarheid en godsdiens, bevindt, » en in den brief, welke men onderschept » heeft, en dien ik zelf gelezen heb, wordt » niet alleen aan dien uitzending, maar ook » aan al zijne ingewijden aanbexolen rustig » te zijn en zich aan geene onbezonnen be- » wegingen over te leveren. Slechts binnen » een of twee maanden ten laagste zullen wij » u kunnen ondersteunen en den weg voor » de eene of andere verandering voorbereiden, » wordt er in den brief gezegd. — Men moet » ook op zijne hoede zijn, en met Gods hulp » zullen wij het tot het einde volhouden. Ik » zeg u, ik zeg u de afwezigen, ik zeg u al » uwe familiën. *Benedictus, enz.* »

« Ziedaar, zoo niet de letterlijke vertaling, ten minste den nauwkeurigen zin der woorden, welke de H. Vader in het italiaansch heeft uitgesproken. »

Keizerin Charlotte.

De korrespondentie *Schau* van Weenen meldt, volgens de laatste tijdingen uit Miramare, dat de zedelijke en natuurlijke toestand van Keizerin Charlotte geene gevoelige verandering heeft ondergaan. Men is nog altijd voornemens de zieke naar Zwitserland over te voeren, omdat men denkt dat eene verandering van dien aard op de vorstin een heilzamen invloed zal uitoefenen.

Het paleis van den Bey van Tunis.

Op den hoek van den Avenue de Suffren en quai d'Orsay te Parijs, wordt het paleis gebouwd, dat de bey van Tunis, alleen voor de aanstaande tentoonstelling, voor zich laat oprichten. Het gebouw wordt rechthoekig 80 bij 68 voeten. De bouw is reeds tot 10 voeten boven den beganen grond gevorderd.

Het paleis zal van hout zijn, met eenen breeden trap een soort terras tot toegang; het zal gedeekt zijn met eenen koepel van 65 voeten hoog en vier kleine koepels. De Tuiniers zullen de

hoofd wilde laten zweven

Zelfs die ijverigste verdeders van Louis Napoleon zoeken de dwaasheid van Boulogne niet tot eene heldendaad te verheffen. Hij onder nam die klaarblijkelijk, om van de tegenwoordig der sympathie gebruik te maken, die toenmaals de expeditie naar St Helena ter overbrenging van des keizers asche voor den naam van Napoleon weder had doen ontwaken.

De prins landde den 6 augustus in de nabijheid van Boulogne. Tegen vijf uren s' morgens marcheerde hij met zijne benden de stad binnenvan en trok de straten door onder den kreet van: « leve de Keizer! » Maar al dadelijk mislukte de proef om een post, bestaande uit vier man en een sergeant, aan zich te trekken; met uitzondering van een enkelen luitenantging er niemand over, de nationale garde was snel op de been en nam, nadat er eenige schoten gewisseld waren, Louis Napoleon en zijn gevolg gevangen, voor zij zich weder konden inschepen.

De toegevendheid der heerschende regering had, nu een einde genomen, de prins werd voor de Kamer der pairs onder de aanklacht van hoogverraad gebracht en tot levenslange gevangenisstraf graaf Montholon en drie andere werden tot twintigjarige opsluiting, de overigen tot straffen van verschillenden duur, de overgelopen luitenant tot de deportatie veroordeeld.

Den 8 oktober sloten zich de poorten der vesting Ham achter Louis Napoleon, op hetzelfde oogenblik dat het fregat *Bella-Poule* voor het eiland St Helena het anker wierp, om de asche van Napoleon te halen.

Behalve den generaal Montholon deelden zijn geneesheer, doctor Conneau, en de kamerdienaar Thelin zijne opsluiting.

EENE ONTVLUCHTING.

VERHAAL UIT HET LEVEN VAN NAPOLEON III.

(Vervolg)

Dawerde zoon van Hortense, den 5 mei 1807 geboren, s'crf reeds den 14 november 1816 de oudste, prins Napoleon Lodewijk, stierf of onwelde in het ja. 1831, in Italië.

Bij den val van zijn om, eerst zoven jaren oud, ging de prins Louis Bonaparte na den terugkeer der Bourbons om zijne moeder in ballingschap, eerst naar Augsburg, later naar Zwitserland, bestudeerde onder generaal Dufour op de militaire school te Thun. Artillerie-wetenschap en verzocht na de july-revolutie uit Florence toestemming om naar Frankrijk terug te keeren, dat hem echter geweigerd werd.

Prins Louis Bonaparte trad hierop november met zijn oudsten broeder te Rome in den beruchten bond der Carbonarie, werende van de ijverigste medeleden en beproefde in een straat-oploop, onder het opsteken der vlag, de bevolking tot het oprichten der republiek te bewegen. Ondanks de bescherming van kardinaal moest de geheele familie naar Ansvluchten, daar de pauselijke karabiniers reddende bevelen tot huize inhechtenisnemingen hadden en de beide prinsen plaatsten zich nu openbaan het hoofd der republikeinsche partij, die eene voorloopige regering te Bologna oprichtte. De onbedaarbare revolutie ging weldra voor de Oostenrijksche bajonetten uit een; de grootmoedigheid van den kommandant, veldmaarschalk-luitenant Meinrad baron Geppert, die te Acona in het paleis der Koningin Hortense zelf zijn

kwartier nam, bekommerde zich noch om deze, noch om haar zoon die nu van eene ernstige ziekte aan de betereende hand was, en door den dood van zijn oudsten broeder na prins Louis Napoleon Bonaparte geworden was, en liet beiden ongedeerd vertrekken. Zij vluchtte over Frankrijk, waar Louis-Philippe de ex Koningin bezocht en haar zijne bescherming toezide, naar Engeland, van waar zij echter spoedig naar Zwitserland terugkeerde en op het slot Arenenberg in Thurgau hun verblijf hielden.

Hier schreef Louis Napoleon verscheidene politieke en militaire brochures en maakte kennis met den overste Pasquin, een oud soldaat des keizers, die door een groot vermogen onafhankelijk leefde, en zich sedert het jaar 1826 op den Wolfsberg gevestigd had.

De overste Pasquin was een dweepziek aanger van den naam van Napoleon, dit was niet te verwonderen, want hij werd op de volgende wijze met het kruis gedecoreerd.

Op zekeren dag, toen de keizer revue over een legercorps gehouden had, zag hij na de inspectie een jong officier uit de reijen galopperen, van 't paard stijgen en zich op zijn weg plaatsen. De keizer rijdt op hem af. De houding van den officier, zoowel als zijne mannelijke trekken, die door een diep litteken over lip en wang nog meer uitkwamen, troffen hem; evenwel vroeg hij hem op harschen toon. « Wie zijt gij, wat wilt gij? »

« Ik ben negen-en-twintig jaar oud, » antwoordt de officier, vast den doordringenden blik oetende. « ik tel elf dienstjaren, ik heb vijf » ochten bijgewoond, ik heb vijf wonden, ik heb » en maarschalk het leven gered en den » drie saandels ontnomen. Ik verzoek, om

het kruis, Sire! »

« Neem het mijne, kapitein! Ik hoop u bij den aanstaanden veldtocht aan het hoofd van een regiment te zien! »

Dat was de overste Pasquin, die den prins naar Straasburg verzegelde, toen deze voor de eerste maal beproefde om keizer te spelen.

De zachtheid of liever de lautheid der july regering waagde het niet, hem te straffen, en vergenoegde zich met hem naar Lorient en van daar door het fregat *Andromeda* naar New York te transporteren.

Met deze verwijdering uit Frankrijk was echter de jonge revolutionair weinig gediend, en reeds in september 1837 was hij weder op het Kasteel Arenenberg, waarop de derde oktober de hertogin van St-Leu, de Koningin Hortense, in zijne armen stierf. Zijne deelgenoten in de Straasburger jongensstreek waren even eens op vrije voeten gebleven, alleen luitenant Laty werd later wegens eene brochure over den Straasburger aanslag door het hof der pairs tot eene geldboete van 10 000 francs en vijf jaren gevangenisstraf veroordeeld.

Doch de rusteloosheid van Lodewijk's karakter en de eerocht, die hem bezield, lieten hem niet langs toeven en bewegen hem, hoe ongunstig ook ondanks Frankrijk's demoralisatie onder de july-regering de omstandigheden waren, tot eene nieuwe proef, om zich meester van de Fransche kroon te maken, die nog ellendiger afleef dan de eerste.

De prins huurde te Londen een engelsche stoomboot, en schepte zich hierop in met den graaf Montholon, den overste Boisson en drijenvijftig andere personen, benevens een tammen adelaar, dien hij als coup de théâtre boven zijn